

İslam Ve Bilim Konu Anlatımı

Anasayfa / Konu Anlatımı

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi ayt konu anlatımı, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi tyt konu anlatımı , Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi yks konu anlatımı... Merhaba arkadaşlar sizlere bu yazımızda İslam Ve Bilim hakkında bilgi vereceğiz. Yazımızı okuyarak bilgi edinebilirsiniz..

İslam Ve Bilim

→ [Din ve Bilim İlişkisi](#)

→ [İslam Medeniyetinde Bilim ve Düşüncenin Gelişimi](#)

→ [İslam Medeniyetinde Öne Çıkan Eğitim Kurumları](#)

→ [Müslümanların Bilim Alanında Yaptığı Öncü ve Özgün Çalışmalar](#)

→ [Kur'an'dan Mesajlar: Fâtır Suresi 27-28. Ayetler](#)

Din ve Bilim İlişkisi

Din, Yüce Allah tarafından insanlara peygamberler aracılığıyla bildirilen kurallar bütünüdür. Dinin kaynağı her şeyi yaratan, yaşatan ve her an kontrolü altında tutan Allah'tır (c.c.).

Bilim sözcüğünün İslam medeniyetindeki karşılığı ilimdir. İslam, insanın yaratılışına uygun bir din olduğu için bütün Müslümanlara ilmi farz kılmıştır. Tıp, hesap ve teknik gibi toplum için gerekli olan her türlü bilgiyi öğrenmek farz-ı kifayedir. Âlim (bilgin); temel İslam bilgilerini aldıktan sonra belirli bir ilim dalında daha çok ilerleyip uzmanlaşan kimsedir. Kur'an-ı Kerim ve Hz. Peygamber (s.a.v.) âlimleri övmüştür.

İslam Medeniyetinde Bilim ve Düşüncenin Gelişimi

sunnetidir. İslam medeniyeti dışında başka hiçbir medeniyet bilimsel bir yapı üzerinde kurulumamıştır. Bilimsel bir yapılaşma ile oluştuğu için İslam medeniyetini “bilimsel medeniyet” olarak nitelendirebiliriz.

İslam Medeniyetinde Öne Çıkan Eğitim Kurumları

Bunların başlıcaları şunlardır:

Cami ve Mescit

Mescit: Cami, namazgâh da denir. İçerisinde beş vakit namaz, cuma ve bayram namazlarının kılındığı Müslümanların ibadet yerine denir. Türk toplumunda içinde ibadet edilen küçük yerlere “mescit”, büyüklerine de “cami” denir. Bu ayırım diğer milletlerde yoktur.

Cami: Mescitlerin büyüğüne “cami” denir. Cami; toplayan, toplayıcı demektir. Beş vakit namazda cuma ve bayram namazlarında müminleri bir araya topladığı için bu isim verilmiştir.

Mektep

İslam ülkelerinde ve özellikle Osmanlılarda çocuklara temel eğitimin verildiği yerdir. Hulefa-i Raşidin devrinde ve özellikle Hz. Ömer (r.a.) zamanında bu tür okullar yaygınlaşmıştır; onun getirdiği yenilikler arasında mektep tesisi ve muallimlere maaş bağlanması da sayılmaktadır. Emevi ve Abbasi devirlerinde mektepler gelişerek devam etmiştir. Osmanlı eğitim sisteminde hemen her cami yanında bir mektep tesis edilmiştir. Bu mekteplerde 5-6 yaşında “Sabi” denilen küçük çocukların okutulduğu için de daha ünlü ismiyle “Sıbyan Mektebi” adı verilmiştir. Osmanlı eğitim sisteminde ilköğretim kurumlarını bu sıbyan mektepleri teşkil eder.

Medrese

Ders yapılan yer, okul, mektep. İslam tarihinde dinî ilimler ile sosyal ve fen bilimlerinin öğretildiği yüksek öğretim seviyesindeki eğitim öğretim kurumu, fakülte. Medreselerde ders veren hocalara “**müderris**” denir.

Daru’l-kurra

Kur’an-ı Kerim okuma ilmini uzmanlık derecesinde öğreten ve hafız yetiştiren okullardır.

Daru’l-hadis

Hadis ilimlerinin öğretildiği ve hadis ilimlerinde uzmanların yetiştirildiği yüksek öğretim kurumlarıdır.

Beytü’l-hikme

Kütüphane

Kütüphane terimi, "kitapların saklandığı yer" anlamında kullanılmaktadır. Müslümanların kitaba olan sevgi ve saygıları yazılı eser alanında İslam medeniyetinin önemli yer tutmasını sağlamıştır.

Rasathane

Gözlemevi. Yıldızların gözleendiği yer. Rasadhane; Arapça rasad (gözetleme) ve Farsça hâne (ev) kelimelerinden oluşur.

Şifahane

Hastane. Darüşşifa. Bimâr (hasta) kelimesinden yer adı yapmakta kullanılan -istan ekiyle türetilmiş Farsça bir isimdir. Sağlık hizmeti verilen ve bu amaçla gerektiğinde hastaların yatarak tedavi oldukları kurumdur.

Müslümanların Bilim Alanında Yaptığı Öncü ve Özgün Çalışmalar

Kur'an-ı Kerim'in ilk ayetinin 'Oku!' emriyle başlaması, birçok ayet-i kerimede ilmin teşvik edilmesi ve ilim adamından övgüyle bahsedilmesi, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) birçok hadis-i şeriflerinde ilimden bahsetmesi, çeşitli ilimlerin gelişmesine sevk etmiştir. Müslümanların bilim alanında yaptığı öncü ve özgün çalışmalardan bazıları şunlardır:

Dil

İnsanların birbirleriyle anlaşmak, konuşmak, tanışmak amacıyla kullandıkları işaret ve sesler sistemidir. Arapça büyük medeniyetler, kültürler ve imparatorluklar doğuran dillerin başında gelmiştir ve bir kültür ve medeniyet dilidir.

Fıkıh

Fakihin, ibadet, cezalar ve muamelatla ilgili dinî hükümleri ana kaynaklar olan Kur'an-ı Kerim ve sünnetten çıkararak ayrıntılı delillerle bilmesidir.

En önemli fıkıh âlimleri arasında İmam Ebu Hanife (ö. 767), İmam Malik (ö. 795), İmam Şâfii (ö. 819) ve İmam Ahmed b. Hanbel (ö. 855) gibi isimler sayılabilir.

Kelam

Allah'ın (c.c.) zatından, sıfatlarından, isimlerinden ve fiillerinden, peygamberlikle ilgili meselelerden, başlangıç ve sonuç bakımından varlıkların durumundan İslam ölçüleri içinde bahseden ilimdir.

MATURIDİDİR. (ö. 944).

Tefsir

Kur'an-ı Kerim ayetlerinin anlamlarını açıklamaya, hükümlerini ve bu hükümlerin dayandığı gerekçeleri açığa çıkarmaya ve ayetleri belirli bir yöntem çerçevesinde yorumlamaya yarayan ilim dalıdır. İslam tarihinde Kur'an ayetlerini anlamak veya anlamlandırmak üzere çok sayıda çalışma yapılmıştır. Bu tefsirler diğer din ve kültürlere mensup insanlar için örnek olmuştur.

Hadis

Hz. Peygamber'in (s.a.v.) sözleri, fiilleri ve takrirleri (onaylaması); sahabelerin dine aykırı olmayan söz ve davranışlarını onaylamasıdır.

Kütüb-i Sitte şunlardır: Buhâri (ö. 869) ve Müslim (ö.875)'in "el-Câmiu's-Sahîh"-leri ile, Ebû Dâvûd (ö. 888), Tirmizî (ö.875), Nesâî (ö. 916) ve İbn Mâce (ö. 886).

Tarih

Toplumların başından geçen olayları zaman ve yer göstererek anlatan, bunların sebep ve sonuçlarını, birbirleriyle olan ilişkilerini ele alan bilim dalı ve bu dalda yazılan eserlerin ortak adıdır. Bu alanda ortaya çıkan ilk yazılı çalışmalar Hz. Peygamber'in (s.a.v.) savaşlarını konu alan meğazi kitaplarıdır.

İslam dünyasında tanınan en ünlü tarihçilerden bazıları şunlardır: İbn İshak (ö. 768), Vakıdî (ö. 823), İbn Hişam (ö.833), İbn Sa'd (ö.845), Belâzurî (ö.892), Taberi (ö.922), İbn Haldun (ö.1406), Naima (ö. 1716) ve Ahmet Cevdet Paşa'dır (ö.1895).

Felsefe

Madde ve hayatı; bunların toplum, ruh, kâinat gibi belirtilerini; sebep, prensip ve gaye bakımından inceleyen zihnî çalışma ve bu çalışmaların zihnî ürünü; varlığın ve bilginin kaynağının ilmî olarak araştırılmasıdır.

İslam tarihinde her biri felsefe alanının en önemli temsilcileri olan çok sayıda filozof bulunmaktadır. Kindî (ö.873), Ebu Bekir Râzî (ö.925), Farabi (ö.950), İbn Sina (ö.1037), Gazali (ö.1111) ve İbn Rüşd (ö.1198), Müslüman filozoflardan bazılarıdır.

Coğrafya

İnsanlar ve yer (mekân) ile bunlar arasındaki ilişkiyi neden-sonuç ve dağılışı ilkesine bağlı olarak inceleyen ve sorgulayan bir bilim dalıdır. Yer ve insanlar arasındaki ilişkiler coğrafyanın konusunu

Ünlü coğrafyacılarından bazıları şunlardır: Piri Reis (ö. 1554), Seydi Ali Reis (ö. 1565), Uluğ Bey (Muhammed Taragay, ö. 1449), Kâtib Çelebi (ö. 1657), Evliya Çelebi (ö. 1684).

Tıp

İnsan sağlığının sürdürülmesi ya da bozulan sağlığın yeniden düzeltilmesi için uğraşan, hastalıklara teşhis koyma, hastalıkları tedavi etmeye yönelik çalışmalarda bulunan bilim dalıdır. Tarih boyunca dünyanın farklı yerlerinde tedavi için şifa amaçlı farklı yöntemler ve farklı tıbbî sistemler ortaya atılmıştır.

Hz. Peygamber'in (s.a.v.) tıpla ilgili söz ve uygulamalarını içeren bu önerileri "Tıbbî Nebevî" adı verilen kitaplarda toplanmıştır.

İlk hastaneyi Emevi halifesi Velid b. Abdülmelik H 88/M 706'da yaptırmıştır.

Müslüman dünyasının en meşhur tıp âlimlerinden bazıları şunlardır: Ebû Bekir er-Razi (ö. 925), ez-Zehrâvi (ö.1013), İbn Sîna (ö.1037), İbn Rüşd (ö. 1198), İbnü'n-Nefis (ö.1288), Akşemseddin (ö.1459).

Astronomi

Astronomi (gök bilimi, gökbilim). İslam dünyasında astronomi bilimi ilm-i felek, ilm-i nücûm, ilm-i hey'et gibi adlarla bilinirdi.

Astronomi, gök cisimlerini açıklamaya çalışmak üzere gözleyen bilim dalıdır. Astronomi yeryüzündeki en eski bilimlerden biri olarak kabul edilir.

Astronomiyi geliştiren İslam bilginlerinden başlıcaları şunlardır: Ferganî (ö. 861), Hârizmi (Muhammed b. Mûsâ) (ö. 847), Kindî (ö. 873), Battânî (ö. 929), Birûnî (ö. 1061), Ebu Said es-Siczî (ö.1024), Caca Bey (1240- 1301), Uluğ Bey (1393-1449), Ali Kuşçu (1403-1474).

Matematik

Yunancada "orta" ve "öğrenme, öğretme" anlamlarına gelen gelir. Nazarî ilimlerin orta kısmında yer alır. Bu ilme Osmanlıca da riyâziyyât adı verilmiştir. Müslüman bilim adamlarının matematik bilimine katkıları çok fazladır.

Bunlardan bazıları şunlardır: Hârizmî, İbnü'l-Heysem (ö. 1040), Abdurrahman el-Hâzinî (ö. 1155), Şerefeddin Tûsi (ö.1213), Nasîruddin Tûsi (ö.1274).

Fizik

Maddeyi, maddenin uzay-zamanda hareketini enerji ve kuvveti de kapsamak üzere bütün ilgili kavramlarla birlikte inceleyen doğa bilimidir.

Kimya

Cisimlerin temel yapılarını, birbirleriyle olan etkileşimlerini ve yeni bileşimler meydana getirmelerini inceleyen bilim dalıdır.

Müslüman kimyacıların bazıları şunlardır: Câbir b. Hayyân (ö. 776), Ebû Bekir er-Râzî (ö. 925), Kindî, Aziz Sancar (d.1946)

Kur'an'dan Mesajlar: Fâtır Suresi 27-28. Ayetler

Fâtır Suresi 27-28. Ayetlerde;

"Allah'ın gökten su indirdiğini görmez misin? Sonra onunla renk ve çeşitleri farklı ürünler çıkardık. Dağların da farklı renklerde; beyaz, kırmızı, siyah yolları, kısımları vardır." (Fâtır-27)

"Aynı şekilde, insanlardan, binek hayvanlarından ve eti yenen hayvanlardan da farklı tür ve renklerde olanlar var. Kulları içinden ancak bilenler, Allah'ın büyüklüğü karşısında heyecan duyarlar. Şüphesiz Allah üstündür, çokça bağışlayıcıdır." (Fâtır-28)

Fâtır Suresi 27. Ayette Verilen Mesajlar:

Kur'an'ı Kerim'in bu ayet-i kerimesinde inananlar için büyük ibretler vardır. *"Gökten suyun indirilmesi"* yani yağmurun yağması ile yeryüzüne değdikten sonra farklı renklerde ürünlerin çıkartılmasına işaret edilen bu ayet, inkârcılar için ise en iyi cevaptır. Nitekim doğada olan hiçbir olay, olgu, hareket kendi başına değildir, arkasında kudreti ile en büyük olan Allah (c.c) vardır. Gökten rengi olmayan su damlacıklarının toprağa düşmesi ile toprağın altında envari renkte bitkilerin yeşererek insan ve diğer canlıların hizmetine sunulması, basit bir şekilde "doğa olayıdır" diye geçiştirilemez. Dağlar da aynı şekilde Allah'ın kudretinin en büyük delillerindendir. Zira insan, güç getiremediği şeylerde de Allah'ın yardımını görür. Öyle ki dağların beyaz, kırmızı, siyah yolları, kısımları olan oluşumlardır. Eğer, Allah (c.c) dileseydi dağların oyulmasına müsaade etmeyecek kadar güçlü ve çetin dağları da yaratabilirdi. Ama insanların kolaylığına sunduğu dağlar, hem insanlar için birer geçit hem de yeryüzünün kolonları hükmüne girmiştir. İşte tüm bunlar, Allah'ın (c.c) büyüklüğüne işaret eden durumlardır.

Fâtır Suresi 28. Ayette Verilen Mesajlar:

Allah'ın (c.c) yaratma sıfatı sadece kendisine mahsustur. O'ndan başkası ne yaratabilir ne de hayat verebilir. O, öyle bir güce sahiptir ki yeryüzüne bugüne kadar gelmiş hiçbir insanın parmak izinin birbirine benzemeyeceği şekilde tasavvur edendir. O (c.c) öyle bir güce sahiptir ki bugüne değin yaratılmış milyarlarca insanın rengini farklı şekilde yaratmıştır. Kudreti ve gücü hiçbir şey ile